

Panium – Luku seitsemän

Daniel 11 paljastettuna: profeetalliset linjat vuodesta 1989 sunnuntailakiin

Jeff Pippenger

2025-03-15

Työskentelemme kootaksemme yhteen kaikki Danielin yhdettätoista lukua koskevat juonteet yhteydessä jakeen neljäkymmentä kätkeytyyn historiaan, joka ulottuu vuodesta 1989 aina sunnuntailakiin Yhdysvalloissa saakka. Kutsumuksemme profetian tutkijoina on oikein jakaa totuuden sana.

Pyri osoittautumaan Jumalalle kelpolliseksi, työntekijäksi, jolla ei ole mitään hävettävää ja joka oikein jakaa totuuden sanan. 2. Timoteukselle 2:15.

Danielin yhdestoista luku voidaan jakaa kymmeneen profeetalliseen linjaan. Jae yhdestä neljään edustaa yhtä profeetallista linjaa. Jakeet viidestä yhdeksään edustavat toista linjaa. Jae kymmenen edustaa kolmatta linjaa. Jakeet yksitoista ja kaksitoista edustavat neljättä linjaa. Viides linja on jakeet kolmestatoista viiteentoista. Kuudes linja on jakeet kuudestatoista kahteenkymmeneenkahteen. Seitsemäs linja on jakeet kaksikymmentäkolme ja kaksikymmentäneljä. Jakeesta kaksikymmentäneljä jakeeseen kolmekymmentäyksi on kahdeksas linja. Jakeet kolmekymmentäyksi–neljäkymmentä ovat yhdeksäs linja, ja kymmenes ja viimeinen linja ovat jakeet neljäkymmentä–neljäkymmentäviisi. Nämä kymmenen linjaa on tuotava yhteen, linja linjan päälle.

Keille hän opettaa tietoa, ja keiden hän antaa ymmärtää opin? Niille, jotka on vieroitettu maidosta ja irrotettu rinnoilta.

Sillä käsky tulee käskyn päälle, käsky käskyn päälle; rivi rivin päälle, rivi rivin päälle; vähän täällä, vähän tuolla:

Sillä änkyttävin huulin ja vieraalla kielellä hän puhuu tälle kansalle. Heille hän sanoi: Tämä on lepo, jossa te saatte väsyneen levätä; ja tämä on virvoitus. Mutta he eivät tahtoneet kuulla.

Mutta Herran sana oli heille käsky käskyn päälle, käsky käskyn päälle; sääntö säännön päälle, sääntö säännön päälle; vähän täällä, vähän tuolla; niin että he menisivät ja kaatuisivat selälleen ja murskautuisivat ja joutuisivat paulaan ja tulisivat vangituiksi. Jesaja 28:9–13.

Jokainen niistä kymmenestä profeetallisesta linjasta liittyy tietenkin toisiinsa, mutta kunkin linjan sisällä voidaan tunnistaa erityinen teema. Vaikka kullakin linjalla on ensisijainen teemansa, linjat sisältävät enemmän kuin yhden ainoan todistuksen. Tarkoitukseni on yksilöidä kukin niistä teemoista, jotka ilmenevät kymmenessä linjassa.

第一行

Myös minä, meedialaisen Daariuksen ensimmäisenä hallitusvuotena, seisoin häntä vahvistamassa ja tukemassa. Ja nyt minä ilmoitan sinulle totuuden. Katso, Persiassa on vielä

nouseva kolme kuningasta; ja neljäs on tuleva heitä kaikkia paljon rikkaammaksi, ja voimassaan rikkautensa kautta hän nostattaa kaikki Kreikan valtakuntaa vastaan. Ja on nouseva väkevä kuningas, joka on hallitseva suurella vallalla ja tekevä tahtonsa mukaan. Mutta kun hän on noussut, hänen valtakuntansa murtuu ja jakautuu taivaan neljää tuulta kohti, eikä hänen jälkeläisilleen eikä sen vallan mukaan, jolla hän hallitsi; sillä hänen valtakuntansa revitään pois ja annetaan toisille, ei niille. Daniel 11:1–4.

Dareioksen ensimmäinen vuosi merkitsee seitsemänkymmenen vuoden päättymistä ja siten osoittaa profeetallisen lopun ajan. Jakeessa kolme Aleksanteri Suuri perustaa maailmanlaajuisen valtakuntansa, ja jakeessa neljä hänen valtakuntansa oli määrä temmata pois ja jakaa neljälle tuulelle. Kun Dareiosta käytetään lopun ajan ajankohtana vuonna 1989, voimme laskea jakeessa kaksi esitetyt kuninkaat. Kun Gabriel sanoo jakeessa yksi: ”Myös Dareioksen ensimmäisenä vuonna”, hän jatkaa sitä, mistä hän ilmoitti Danielille näyn alussa, joka alkoi luvussa kymmenen.

Persian kuninkaan Kyyroksen kolmantena hallitusvuotena ilmoitettiin Danielille, jonka nimeksi oli annettu Beltesassar, eräs asia; ja se asia oli tosi, mutta määrätty aika oli pitkä. Ja hän ymmärsi asian, ja hänellä oli ymmärrys näystä. Daniel 10:1.

Tienviitta, joka edustaa ”lopun aikaa”, sisältää kaksi symbolia. Mooseksen profeetallisen linjan ”lopun aika” oli Aaronin syntymä, jota kolme vuotta myöhemmin seurasi Mooseksen syntymä. Aaron ja Mooses ovat heidän historiassaan ”lopun ajan” kaksiosainen symboli, ja ne ovat esikuvana Johannes Kastajan syntymästä ja Jeesuksen syntymästä kuusi kuukautta myöhemmin. Vuoden 1798 ”lopun aika” merkitsi Rooman paavin vangitsemista; tämän jälkeen hän kuoli vankeudessa vuonna 1799. ”Meedialaisen Daarioksen ensimmäisestä hallitusvuodesta” ”Persian kuninkaan Kyyroksen kolmanteen hallitusvuoteen”; Darius ja Kyyros edustavat vuoden 1989 ”lopun aikaa”, sillä kaikki profeetat puhuvat enemmän viimeisistä päivistä kuin niistä päivistä, joissa he elivät.

Mutta kaikki tämä tapahtui heille esikuvaksi, ja se on kirjoitettu varoitukseksi meille, joille maailman aikojen loppu on tullut. 1. Korinttolaiskirje 10:11.

Dareios ja Kyyros edustavat Ronald Reagania ja vanhempaa George Bushia vuonna 1989. Molemmat olivat tuona vuonna presidenttejä. Yhdestoista luvun ensimmäinen jae sijoittaa näyn Kyyroksen kolmanteen vuoteen, mikä edustaisi vanhempaa George Bushia, joka seurasi Reagania niin kuin Kyyros seurasi Dareiosta. Toinen jae toteaa, että vielä nousee kolme kuningasta ja neljäs on heitä kaikkia paljon rikkaampi. Yhdestoista luvun lopullinen ”lopun aika” alkaa vuonna 1989 ja osoittaa, että vanhemman George Bushin jälkeen vielä nousisi kolme kuningasta, tunnistaen siten ne kolme presidenttiä, jotka seurasivat vanhempaa Bushia. Nuo kolme kuningasta olivat Bill Clinton, nuorempi George Bush, Barak Obama, ja sitten rikkain presidentti, Donald Trump, ”voimallaan” ja ”rikkauksiensa kautta hän nostattaa kaikki Kreikan valtakuntaa vastaan”.

Kolmas jae esittelee sitten Aleksanteri Suuren ja esikuvallistaa sen tähden Yhdistyneiden Kansakuntien viimeisen johtajan, joka viimeisinä päivinä liittoutuu paavikunnan kanssa, mutta joka paavikunnan tavoin tulee loppuunsa. Yhdistyneet Kansakunnat on seitsemäs valtakunta, joka Ilmestyskirjan seitsemännessätoista luvussa kuvataan kymmenenä kuninkaana, ja kymmenen

kuninkaan liittokunta suostuu antamaan seitsemännen valtakuntansa paavilliselle pedolle yhdeksi vertauskuvalliseksi hetkeksi.

Ja ne kymmenen sarvea, jotka näit, ovat kymmenen kuningasta, jotka eivät vielä ole saaneet valtakuntaa; mutta he saavat vallan kuninkaina yhdeksi hetkeksi pedon kanssa. Heillä on yksi mieli, ja he antavat voimansa ja valtansa pedolle. He käyvät sotaa Karitsaa vastaan, ja Karitsa voittaa heidät, sillä hän on herrojen Herra ja kuningasten Kuningas; ja ne, jotka ovat hänen kanssaan, ovat kutsuttuja, valittuja ja uskollisia. Ilmestys 17:12–14.

Nuo kymmenen kuningasta esitetään jakeissa kolme ja neljä sekä myös Aleksanteri Suuren nousun ja kukistumisen historiassa, joka täytti nämä jakeet neljännellä vuosisadalla. Kreikka on Raamatun profetian kolmas valtakunta ja lohikäärmeen vertauskuva, yksi kolmasosa lohikäärmeen, pedon ja väärän profeetan kolmiyhteisestä liitosta. Ristillä viesti ”Juutalaisten kuningas” kirjoitettiin hepreaksi, latinaksi ja kreikaksi; nämä edustivat juutalaisia, roomalaisia ja muiden kansojen suurta väkijoukkoa, joka olisi Jerusalemissa pääsiäisen aikaan. Kreikkalaiset edustavat lohikäärmettä, roomalaiset edustavat petoa, ja juutalaiset olivat väärä profeetta.

Yhdennentoista luvun neljä ensimmäistä jaetta yksilöivät sen maallisen lohikäärmevallan lopun, joka haureutta harjoittaa paavillisen vallan kanssa, silloin kun ihmisen koetus aika päättyy. Jakeet kolme ja neljä yksilöivät maallisen lohikäärmevallan viimeisen ilmentymän lopullisen nousun ja kukistumisen. Nämä jakeet limittyvät kuuden viimeisen jakeen kanssa, jotka yksilöivät sen pedon lopun, joka harjoittaa haureutta maan kuninkaiden kanssa. Yhdennentoista luvun alku ja loppu yksilöivät sen historian, jossa Jumalan viholliset tulevat loppuunsa, eikä heillä ole auttajaa. Neljä ensimmäistä jaetta rinnastuvat kuuteen viimeiseen jakeeseen, ja näin ne kantavat Kymmenen käskyn symboliikkaa: toisaalta taulua, jossa ovat neljä ensimmäistä käskyä, ja toisaalta taulua, jossa ovat kuusi viimeistä käskyä, samalla kun ne myös kuvaavat koetusta luvun kymmenen kautta.

Ensimmäiset neljä jaetta edustavat alkua, joka havainnollistaa loppua samalla kun ne ankkuroivat sanoman alkamaan ”lopun aikana” vuonna 1989. Jakeet edustavat aikaa vuodesta 1989 ihmiskunnan koetusajan päättymiseen saakka ja siten tiivistävät viimeisten kuuden jakeen sanoman; nämä ovat vuonna 1989 avattua tiedon lisääntymistä, joka osoittaa koetusajan päättymiseen liittyvät tapahtumat.

Nämä jakeet antavat profeettallisen kiintopisteen, jonka perusteella voidaan tunnistaa, että vuodesta 1989 alkaen tulisi olemaan yhteensä kahdeksan presidenttiä, joista kahdeksas olisi niistä seitsemästä edellisestä presidentistä, sitoen näin tämän kohdan yhteen sen arvoituksen kanssa, että kahdeksas on niistä seitsemästä, mikä on profeettallinen tuntomerkki, joka on nykyinen totuus viimeisinä päivinä.

Jakeiden perusteella ymmärrettävä teema on sen lohikäärmevallan lopullinen tuho, joka harjoittaa haureutta Tyyron porton kanssa. Porto harjoittaa haureutta kaikkien maan kuninkaiden kanssa, mutta aivan kuten muinaisesta Ranskasta tuli katolisen kirkon esikoinen, kun Klodvig vuonna 496 vihki valtaistuimensa paavinistuimelle, samoin myös Yhdysvaltojen maapeto tulee sunnuntailain aikana olemaan ensimmäinen niistä kuninkaista, jotka harjoittavat haureutta porton kanssa. Samoin

kuin päättävissä kuudessa jakeessa, myös alun neljässä jakeessa yksilöidään ja korostetaan kaikki ne kolme valtaa, jotka johtavat maailman Harmagedoniin, mutta ensimmäisten neljän jakeen teemana on Kreikan ja Aleksanteri Suuren edustama lohikäärmevalta.

Reagan aloitti niiden kahdeksan presidentin prosessin, joka on nyt johtanut kahdeksannen presidentin viimeiseen. Kahdeksas presidentti pystyttää pedon kuvan ja panee Yhdysvalloissa täytäntöön sunnuntailain, samalla kun hän välittää sopimuksen, joka tekee hänestä Yhdistyneiden Kansakuntien johtajan; juuri siinä vaiheessa Yhdistyneet Kansakunnat astuvat maailmanlaajuiseen kirkon ja valtion suhteeseen radikaalin islamin lisääntyvän sodankäynnin ratkaisemisen varjolla.

Yhdysvaltojen, joka on Ilmestyskirjan kolmantenatoista luvussa kuvattu maapeto, siirtyminen Raamatun profetian kuudentena valtakuntana olemisesta Raamatun profetian seitsemännen valtakunnan pääksi samalla, kun se saattaa päätökseen lainvastaisen suhteensa Raamatun profetian kahdeksannen valtakunnan kanssa, havainnollistetaan jakeesta yksi alkaen, joka osoittaa vuoteen 1989, niiden presidenttien kautta, jotka johtavat sunnuntailakiin Yhdysvalloissa, ja välittömästi sen jälkeen osoittaa väkevän kuninkaan nousevan esiin. Tuo väkevä kuningas on Trump, joka ottaa Yhdistyneet Kansakunnat hallintaansa ja jota hän parhaillaan on purkamassa vaatimustensa edellä.

Toinen rivi

Jakeet viidestä yhdeksään muodostavat ensimmäisen maininnan sekä kohta kohdalta etenevän havainnollistuksen pohjoisen ja etelän kuninkaiden välisestä taistelusta, jota koko luku käyttää ensisijaisena profeettallisena taustanaan. Jae viisi esittää tämän jakson teeman.

Ja etelän kuningas on oleva väkevä, samoin yksi hänen ruhtinaistaan; ja tämä on oleva häntä väkevämpi ja on vallitseva; hänen valtansa on oleva suuri valta. Daniel 11:5.

Ptolemaios I Soter ja Seleukos I Nikator esitetään tässä jakeessa. Kumpikin oli neljäsosa Aleksanterin valtakunnan ”diadokeista” (merkitys: seuraaja). Seleukos on yhdestoista luvun ensimmäinen ”pohjoisen kuningas”, ja sopusoinnussa pakanallisen Rooman, paavillisen Rooman ja modernin Rooman kanssa Seleukos vakiintui profeettalliseksi pohjoisen kuninkaaksi vasta kolmen ensisijaisen voiton tai ratkaisevan tapahtuman jälkeen: Babylonin takaisinvaltauksen vuonna 312 eKr., Ipsoksen taistelun vuonna 301 eKr. ja Korupedionin taistelun vuonna 281 eKr. Nämä tapahtumat kukistivat hänen merkittävimmät kilpailijansa, laajensivat hänen valtakuntaansa ja lujittivat hänen herruutensa alueella.

Toinen linja alkaa tunnistamalla pohjoisen ja etelän kuninkaat erotukseksi mistä tahansa muista Aleksanterin jakautuneen valtakunnan seuraajista (Diadokit). Se alkaa tunnistamalla, että pohjoisen kuningas saa valtansa vasta kolmen valloituksen jälkeen. Sitten jakeissa kuudesta yhdeksään kuvatussa herruuden kamppailun historiassa, joka avautui Aleksanterin kuoleman jälkeen, tunnistetaan ajanjakso, joka päättyy siihen, että etelän kuningas kukistaa pohjoisen kuninkaan. Tämä on ensimmäinen niistä kolmesta kerrasta luvussa yksitoista, jolloin etelän kuningas saa voiton pohjoisen kuninkaasta. Ne muodostavat luvun sisällä kolme sisäistä todistajaa, jotka selvästi vahvistavat niiden tienviittojen kulun, jotka johtavat siihen historiaan, jossa etelän kuningas voittaa pohjoisen kuninkaan.

Ja etelän kuningas on oleva väkevä, samoin eräs hänen ruhtinaistaan; mutta tämä on oleva häntä väkevämpi ja hallitseva, ja hänen valtansa on oleva suuri valta. Ja vuosien kuluttua he liittoutuvat keskenään; sillä etelän kuninkaan tytär on tuleva pohjoisen kuninkaan luo tekemään sopimuksen. Mutta hän ei säilytä käsivartensa voimaa; eikä tämä ole pysyvä, eikä hänen käsivartensa. Vaan hänet annetaan alttiiksi, sekä ne, jotka toivat hänet, ja se, joka hänet synnytti, ja se, joka häntä näinä aikoina vahvisti. Mutta hänen juuriensa vesasta on nouseva yksi hänen sijaansa; hän on tuleva sotajoukon kanssa, hyökkäävä pohjoisen kuninkaan varustukseen, käyvä heitä vastaan ja saava voiton. Ja hän vie myös vangittuina Egyptiin heidän jumalansa, heidän ruhtinaansa sekä heidän kallisarvoiset hopea- ja kultakalunsa; ja hän on pysyvä kauemmin kuin pohjoisen kuningas. Niin etelän kuningas tunkeutuu hänen valtakuntaansa ja palajaa sitten omaan maahansa. Daniel 11:5–9.

Jakeiden historiallinen täyttymys tarjoaa mallin jakeissa kolmestakymmenestä yhdestä neljäänkymmeneen yksilöidyn paavillisen vallan tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen vuoden profeetalliselle täyttymykselle sekä jakeen yksitoista täyttymyksen profeetallisen mallin, joka toteutui ensimmäisen kerran vuonna 217 eKr. Raphian taistelussa. Nuo kolme todistajaa osoittavat Ukrainan sodan tunnuspiirteet, jossa Putin, viimeinen etelän kuningas, saa voiton paavillisen pohjoisen kuninkaan sijaissotajoukosta.

Profeetallisen historian toisen linjan teemana on se, kuinka kuolettava haava annetaan paaviudelle vuonna 1798, kuten jakeet viidestä yhdeksään sekä jakeen yksitoista Raphian taistelu esittävät. Etelän kuningas, joka on Egypti, on lohikäärmevalta.

Ihmislapsi, käännä kasvosi faraota, Egyptin kuningasta, vastaan ja ennusta häntä vastaan ja koko Egyptiä vastaan. Puhu ja sano: Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä olen sinua vastaan, farao, Egyptin kuningas, sinä suuri lohikäärme, joka makaa virtojesi keskellä, joka olet sanonut: Minun virtani on minun omani, ja minä olen tehnyt sen itselleni. Hesekiel 29:2, 3.

Luvun yksitoista kolme kuvausta siitä, kuinka etelän kuningas pääsee voitolle pohjoisen kuninkaasta, yhdistyvät osoittamaan pohjoisen kuninkaan lopullisen kukistumisen jakeessa neljäkymmentäviisi.

Ja hän pystyttää palatsinsa teltat merien välille ihanaan pyhään vuoreen; mutta hän tulee loppuunsa, eikä kukaan häntä auta. Daniel 11:45.

Yhdennessätoista luvussa on kolme kohtaa, jotka havainnollistavat etelän kuninkaan voittavan pohjoisen kuninkaan, mutta kun pohjoisen kuningas tulee loppuunsa eikä hänellä ole auttajaa, tämä ei ole yhtä ilmeistä. Ilmestyskirja kuitenkin osoittaa, että lohikäärmeen valta on se, joka syöksemällä hänet alas syö hänen lihansa ja polttaa hänet tulella. Kun lohikäärmeen valta tunnistetaan Ilmestyskirjan perusteella, voimme nähdä kuninkaat, jotka ovat myös lohikäärme ja myös etelän kuningas, ja jotka tulevat kukistamaan pohjoisen kuninkaan jakeessa neljäkymmentäviisi. Kolme suoraa todistajaa tässä luvussa todistavat kaikki siitä, että niiden täydellinen täyttymys ilmenee Danielin kirjan ja Ilmestyskirjan välisen yhteyden kautta.

Moderni paavillinen pohjoisen kuningas tulee loppuunsa ilman auttajaa jakeessa neljäkymmentäviisi, ja Ilmestyskirja osoittaa, kuinka paavillinen valta tulee loppuunsa

lohikäärmeen vallan käsissä.

Ja ne kymmenen sarvea, jotka näit pedossa, ne vihaavat porttoa ja tekevät hänet autioksi ja alastomaksi, ja syövät hänen lihansa ja polttavat hänet tulella. Sillä Jumala on pannut heidän sydämiinsä, että he toteuttaisivat hänen tahtonsa ja olisivat yksimieliset ja antaisivat valtakuntansa pedolle, siihen asti kunnes Jumalan sanat täyttyvät. Ilmestys 17:16, 17.

Kymmenen kuningasta polttavat paavillisen pohjoisen kuninkaan tulella ja syövät hänen lihansa. Viimeisten päivien kuninkaat ovat lohikäärmeen valta.

”Kuninkaat ja hallitsijat ja maaherrat ovat painaneet itseensä antikristuksen merkin, ja heidät esitetään lohikäärmeenä, joka lähtee sotimaan pyhiä vastaan — niitä vastaan, jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen usko. Vihollisuudessaan Jumalan kansaa kohtaan he osoittautuvat syyllisiksi myös siihen, että ovat valinneet Barabbaan Kristuksen sijasta.”
Testimonies to Ministers, 38.

Kymmenen kuningasta ovat lohikäärmeen valta, jota edustavat myös Kreikan valtakunta ja Aleksanteri. Nuo kuninkaat ovat etelän kuninkaita, sillä heitä edustaa farao, Egyptin kuningas. He syövät hänen lihansa, sillä he ovat myös ne profeetalliset ”koirat”, joita psalmista kutsuu ”jumalattomien joukoksi”.

Sillä koirat piirittävät minua, pahantekijäin joukko saartaa minut; he ovat lävistäneet minun käteni ja jalkani. Minä voin lukea kaikki luuni; he katselevat minua ja tuijottavat minuun. He jakavat keskenään minun vaatteeni ja heittävät minun puvustani arpaa. Psalmi 22:16–18.

Paavius on jakeessa neljäkymmentäviisi pohjoisen kuningas, ja paaviutta edustaa Iisebel Tyatiran seurakunnassa.

Mutta minulla on muutamia asioita sinua vastaan, koska sinä sallit tuon naisen Iisebelin, joka sanoo itseään profeetattareksi, opettaa ja eksyttää minun palvelijoitani harjoittamaan haureutta ja syömään epäjumalille uhrattua. Ja minä annoin hänelle aikaa tehdä parannus haureudestaan, mutta hän ei tehnyt parannusta. Katso, minä heitän hänet vuoteeseen ja ne, jotka tekevät aviorikoksen hänen kanssaan, suureen ahdistukseen, elleivät he tee parannusta teoistaan.
Ilmestys 2:20–22.

Jesebelin tuomio pannaan täytäntöön, kun koirat syövät hänet.

Myös Iisebelistä Herra puhui sanoen: Koirat syövät Iisebelin Jisreelin muurin luona. 1. Kun. 21:23.

Koirat ovat pakanallinen Rooma, lohikäärmeen valta, sillä pakanallinen Roomahan ristiinnaulitsi Kristuksen.

”Kristuksen kärsimyksissä ristillä profetia täyttyi. Vuosisatoja ennen ristiinnaulitsemista Vapahtaja oli ennustanut sen kohtelun, jonka Hän oli saava osakseen. Hän sanoi: ’Koirat ovat saartaneet minut, pahain joukko on piirittänyt minut; he ovat lävistäneet minun käteni ja jalkani. Minä voin lukea kaikki luuni; he katselevat minua ja tuijottavat minuun. He jakavat keskenään minun vaatteeni ja heittävät minun puvustani arpaa.’ Psalmi 22:16–18. Hänen

vaatteitaan koskeva profetia toteutui ilman Ristiinnaulitun ystävien tai vihollisten neuvoa tai väliintuloa. Hänen vaatteensa annettiin niille sotilaille, jotka olivat panneet Hänet ristille. Kristus kuuli miesten kiistelyn heidän jakaessaan vaatteita keskenään. Hänen ihokasvaatteensa oli kudottu kauttaaltaan ilman saumaa, ja he sanoivat: 'Älkäämme repikö sitä, vaan heittäkäämme siitä arpaa, kenen se on oleva.'" Aikakausien Toivo, 746.

Kymmenen kuningasta, jotka ovat koirat, jotka ovat pahain joukko, jotka ovat Kreikka ja Egypti, tulevat niin ikään polttamaan porton tulella.

Ja jos jonkun papin tytär häpäisee itsensä harjoittamalla haureutta, hän häpäisee isänsä; hänet poltettakoon tulella. 3. Mooseksen kirja 21:9.

Kymmenen kuningasta polttaa porton tulella, sillä hän tunnustautuu papittareksi, mutta on portto.

Ja on tapahtuva sinä päivänä, että Tyyros joutuu unohduksiin seitsemäksikymmeneksi vuodeksi, yhden kuninkaan päivien mukaan; seitsemänkymmenen vuoden päätyttyä käy Tyyrokselle niin kuin portosta lauletaan: Ota harppu, kierrä kaupunkia, sinä unohduksiin joutunut portto; soita suloisesti, laula monta laulua, että sinut muistettaisiin. Ja on tapahtuva seitsemänkymmenen vuoden päätyttyä, että Herra pitää huolta Tyyroksesta, ja se palaa ansiopalkkaansa ja harjoittaa haureutta kaikkien maailman valtakuntien kanssa koko maanpiirin päällä. Jesaja 23:15–17.

Jakeissa viidestä yhdeksään sekä jakeissa kolmestakymmenestä yhdestä neljäänkymmeneen me löydämme todistuksen siitä, että paavius tulee loppuunsa lohikäärmeen vallan käsissä. Tämä periaate täyttyy parhaillaan myös Ukrainan sodassa. Nämä kolme todistajaa ilmoittavat meille, että kun pohjoisen kuningas tulee loppuunsa ilman auttajaa jakeessa neljäkymmentäviisi, lohikäärme syö hänen lihansa ja polttaa hänet tulella. Kolmen todistajan nojalla lohikäärmeen toiminnan vaikuttimiin sisältyy rikottu liitto.

Jakeissa viidestä yhdeksään toinen Syyrian sota päättyi rauhansopimukseen vuonna 253 eKr. Sota oli alkanut vuonna 260 eKr., ja toisesta Syyrian sodasta kuluneiden seitsemän vuoden jälkeen rauhansopimus saatiin aikaan siten, että etelän kuningas antoi tyttärensä pohjoisen kuninkaalle, jotta tämä voisi mennä naimisiin etelän kuninkaan tyttären kanssa ja saada aikaan rauhan avioliittoallianssin kautta. Seitsemän vuotta avioliiton jälkeen, vuonna 246 eKr., pohjoisen kuningas syrjäytti etelästä tulleen morsiamen ja palautti alkuperäisen vaimonsa, jonka hän oli syrjäyttänyt mennessään naimisiin egyptiläisen prinsessan kanssa. Etelän kuninkaan motiivina hyökätä pohjoiseen valtakuntaan ja vangita pohjoinen kuningas oli rikottu sopimus.

Rikottu liitto oli esikuva rikotusta Tolentinon sopimuksesta vuonna 1797, joka antoi Napoleonille aiheen ottaa paavi vangiksi vuonna 1798, samoin kuin Ptolemaios oli tehnyt Seleukokselle vuonna 246 eKr. Kun Ptolemaios III palasi Egyptiin voitettuaan pohjoisen seleukidien valtakunnan, jota hallitsi Seleukos II, hän toi Egyptiin takaisin niin paljon aarteita, että egyptiläiset antoivat Ptolemaios III:lle arvonimen "Euergetes" (merkitykseltään Hyväntekijä), koska hän oli monien vuosien jälkeen palauttanut heidän "vangitut jumalansa".

Mutta eräs vesa hänen juuristaan nousee hänen sijaansa; hän tulee sotajoukon kanssa, hyökkää pohjoisen kuninkaan linnoitukseen, käy niitä vastaan ja voittaa. Ja hän vie myös vangittuina Egyptiin heidän jumalansa, heidän ruhtinaansa sekä heidän kallisarvoiset hopea- ja kultakalunsa; ja hän pysyy voimassa useampia vuosia kuin pohjoisen kuningas. Daniel 11:7, 8.

Kun Napoleon otti paavin vangiksi vuonna 1798, hän ryösti Vatikaanin aarteet ja vei ne takaisin Ranskaan, kuten esikuvallisesti teki Ptolemaios III, joka vei aarteita ja myös Seleukos II:n takaisin Egyptiin, missä Seleukos II kuoli pudottuaan hevosen selästä. Tämä oli esikuva siitä, että Napoleon poisti paaviuden pedon selästä vuonna 1798, sekä paavin kuolemasta vuonna 1799. Ilmestyskirjan seitsemännessätoista luvussa paavius on nainen, joka ratsastaa pedon päällä, ja Seleukoksen tappio, vankeus ja sitä seurannut kuolema hevosen selästä pudottuaan ovat esikuva siitä, että Napoleon riisti paaviudelta sen maallisen vallan (joka Ilmestyskirjan seitsemännessätoista luvussa esitetään petona).

Niin hän vei minut hengessä erämaahan; ja minä näin naisen istuvan tulipunaisten pedon selässä, joka oli täynnä jumalanpilkkan nimiä ja jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea. ... Ja enkeli sanoi minulle: Miksi ihmettelit? Minä sanon sinulle sen naisen salaisuuden ja sen pedon salaisuuden, joka kantaa häntä ja jolla on ne seitsemän päätä ja kymmenen sarvea. ... Ja se nainen, jonka sinä näit, on se suuri kaupunki, joka hallitsee maan kuninkaita. Ilmestys 17:3, 7, 18.

Jakeet viidestä yhdeksään esittelevät luvussa yksitoista kuvatun sodankäynnin pohjoisen ja etelän kuninkaan välillä. Jae viisi tarjoaa kiinnostavan Roomaan pohjoisen kuninkaana, sillä se osoittaa, että pohjoisen kuningas valloittaisi kolme maantieteellistä aluetta ennen kuin se hallitsisi ylimpänä. Jakeet esittävät profeettallisen rakenteen, joka tuo esiin ajanjakson, jolloin pohjoisen kuningas hallitsee, mutta tulee loppuunsa. Tämä on juuri luvun yksitoista perusoletus ja lupaus. Tämän linjan teema on paavillisen pohjoisen kuninkaan kuolettava haava, tai niin kuin jae neljäkymmentäviisi sanoo: ”hän tulee loppuunsa, eikä ole auttajaa.” Tämä totuus on nykyhetken totuus viimeisinä päivinä.

Jatkamme seuraavassa artikkelissa.